

את צמח

ירושלמי (ברכות פ"ב)

ותני עלה כולל של מינים ושל רשעים במכניע זידיים. ושל גרים ושל זקנים במבטח לצדיקים. ושל דוד בבונה ירושלים (הושע ג ה) אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם.

ירמיהו (כ"ג, ה-ו):

(ה) הנה ימים באים נאם ה' והקמתי לְדוֹד צִמַח צְדִיק וּמִלֶּךְ מֶלֶךְ וְהִשְׁכִּיל וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ:

(ו) בְּיָמָיו תִּשְׁעַע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵּן לְבֵטַח וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ ה' צִדְקָנוּ:

זכריה (יב-יג):

(יב) וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאמֹר הֲנֵה אִישׁ צִמַח שְׁמוֹ וּמִתְחַתָּיו יִצְמַח וּבְנָה אֶת הַיֵּכָל ה':

(יג) וְהוּא יִבְנֶה אֶת הַיֵּכָל ה' וְהוּא יִשָּׂא הוֹד וְיֵשֵׁב וּמָשַׁל עַל כְּסֵאוֹ

הרב דרוקמן (צמאה נפשי, פרק ו') : שלושה יסודות של גאולה:

א. הצמיחה היא תהליך איטי.

ב. בתחילת תהליך הצמיחה אדם מביט בפני הקרקע ואנו רואה דבר. רק לאחר

שהצמח נובט, מתברר שתהליך הצמיחה החל כבר קודם לכן.

ג. הצמיחה החדשה מתחילה רק לאחר הריקבון של הזרע הקודם.

ירושלמי (ברכות פ"א ה"א):

אמר רבי הייא רבה לרי שמעון בן הלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל בתחילה קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת. מאי מעמא [מיכה ז ח] כי אשב בחושך ה' אור לי.

שבת לא. – האם ציפית לישועה:

אמר רבא: בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו: נשאת ונתת באמונה, קבעת עתים לתורה, עסקת בפריה ורביה, צפית לישועה?...

הרב חרל"פ (מעייני הישועה, א', א):

ערכה של הצפיה לישועה הוא יותר עליון מהערך של גילוי הישועה עצמה, שכן הישועה היא בלתי סופית, ולעולם לא יגיעו אל קצה, כי כל גילוי ישועה אינו אלא חלק של הישועה, אולם, הצפיה לישועה כוללת את כל האור האין סופי של הישועה...